

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17C/139/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114214821
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5114214821.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Annou Majerikovou, v právnej veci navrhovateľa: T. U. U. G. C., U. U. X., D. C. Č. X, N.: XX XXX XXX H. L. B. U. K. S., U. G. C., U. U. J. X., W. Č. X, N.: XX XXX XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Barbora Ficeková, advokát s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Žilinská č. 14, IČO: 47 239 182, proti odporcovi: N. P. Y., B. XX.X.XXXX, X. B. XXX/XX, XXX XX Ž., Š. C. U., o zaplatenie 176,- eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 90 eur od 3.3.2014 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca navrhovateľa sa návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 2.5.2014 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 176,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 111,- eur od 3.3.2014 do zaplatenia a na náhradu trov konania vo výške 16,50 ako súdny poplatok a trov právneho zastúpenia vo výške 52,60 eur.

Návrh skutkovo odôvodnil s tým, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom vznikol záväzkovo-právny vzťah na základe elektronickej žiadosti odporcu a zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver v sume 90 eur a odporca sa zaviazal poskytnutý úver splatiť dňa 2.3.2014 spolu s poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 21 eur, t.j. spolu 111,- eur. Právny predchodca navrhovateľa si zároveň uplatnil nárok na zmluvnú pokutu spolu vo výške 65 eur (uplatnenie nákladov súvisiacich s vypracovaním upomienky v počte 4).

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 17C/139/2014-28 vyhláseným dňa 4.8.2014, ktorým návrh právneho predchodcu navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Zamietnutie žalobného návrhu v celom rozsahu súd odôvodnil tým, že v danom prípade nebola dodržaná písomná forma právneho úkonu (chýbajúci podpis odporcu) a teda nedošlo k platnému uzavretiu predmetnej zmluvy. Nakoľko právny predchodca navrhovateľa v návrhu na začatie konania vymedzil svoj nárok ako nárok vyplývajúci zo zmluvy, súd vychádzajúc z dispozičnej zásady, ktorá ovláda sporové konanie a z dôvodu deklarovanej neplatnosti právneho úkonu v zmysle ust. § 40 ods. 1 O.z. preto návrh právneho predchodcu navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Proti uvedenému rozsudku podal právny predchodca navrhovateľa v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Krajský súd v Žiline ako odvolací súd uznesením č.k. 8Co/691/2014-45 zo dňa 27.2.2015 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zrušenie rozsudku okresného súdu odvolací súd odôvodnil tým, že okresný súd nesprávne vec právne posúdil, nakoľko na daný prípad bolo potrebné aplikovať ust. § 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že zákon č. 129/2010 nemožno aplikovať na úver, ktorého výška je menej ako 100,- eur. Podľa názoru odvolacieho súdu je pre túto hranicu potrebné vychádzať z čistej istiny úveru, ktorá bola dlžníkovi poskytnutá. Z toho dôvodu preto následne už nebolo rozhodujúce, či zmluva mala alebo nemala byť podpísaná odporcom.

Okresný súd Žilina ako prvostupňový súd, vychádzajúc z názorov prezentovaných v rozhodnutí odvolacieho súdu, cítiac sa byť právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle ust. § 226 O.s.p. viazaný preto následne opätovne rozhodol o návrhu navrhovateľa na zaplatenie sumy 176,- eur s prísl.:

Právny predchodca navrhovateľa sa návrhom na začatie konania zo dňa 28.4.2014 doručeným súdu dňa 2.5.2014 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 176,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 111,- eur od 3.3.2014 do zaplatenia a na náhradu trov konania vo výške 16,50 ako súdny poplatok a trov právneho zastúpenia vo výške 52,60 eur.

Svoj návrh odôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom vznikol záväzkovo-právny vzťah na základe elektronickej žiadosti odporcu a zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru (ďalej len „zmluva“). Zmluva bola uzatvorená elektronicke, v súlade so žiadosťou odporcu a rámcovou zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb (ďalej len „rámcová zmluva“), s ktorou odporca pri podaní žiadosti prejavil súhlas. Odporca vyplnil elektronicke formulár na stránke www.pozicajko.sk <<http://www.pozicajko.sk>>, ktorý následne odoslal právnemu predchodcovi navrhovateľa. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 90,- eur. Dátum splatnosti bol dohodnutý na deň 2.3.2014, pričom suma, ktorú mal odporca právnemu predchodcovi navrhovateľa vrátiť spolu s poplatkom za poskytnutie úveru bola dohodnutá vo výške 111,- eur. Právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi požadovanú sumu bezhotovostným prevodom na bankový účet, ktorý odporca uviedol v elektronickej žiadosti. Odporca napriek riadne poskytnutému úveru do dňa podania návrhu neuhradil právnemu predchodcovi navrhovateľa dlžnú sumu, v dôsledku čoho sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku. Právny predchodca navrhovateľa odporcu opakovane e-mailom vyzýval na úhradu dlžnej sumy. Na predmetné výzvy odporca nereagoval. V súlade s čl. IV. rámcovej zmluvy vznikol právnemu predchodcovi navrhovateľa nárok na uplatnenie nákladov súvisiacich s vypracovaním upomienok (zmluvná pokuta) spolu vo výške 65,- eur.

Navrhovateľ k návrhu pripojil súhlas s podmienkami zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb, ďalej zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, výpis z bankového účtu, mailovú urgenciu zo dňa 5.3.2014, mailovú urgenciu zo dňa 11.3.2014, mailovú urgenciu zo dňa 20.3.2014 a mailovú urgenciu zo dňa 25.3.2014.

Odporca sa k návrhu, ktorý mu bol doručený do vlastných rúk dňa 13.6.2014, čo preukazuje doručienka na čl. 23 súdneho spisu, v stanovenej lehote nevyjadril.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Vzhľadom k tomu, že v danej veci išlo o drobný spor po poučení účastníkov podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. súd v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne

vyhlásil tento rozsudok dňa 20.5.2015, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli dňa 12.5.2015.

Z právnym predchodcom navrhovateľa predložených listín, a to zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 13.2.2014, rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky zo dňa 13.2.2014, mailových upomienok, výpisu z účtu právneho predchodcu navrhovateľa a písomného vyjadrenia právneho predchodcu navrhovateľa zistil tento skutkový stav:

Na základe verejne dostupných informácií z obchodného registra mal preukázané, že dňa 26. 11. 2014 došlo k dobrovoľnému výmazu pôvodného navrhovateľa spol. FIRST CREDIT, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kopanice č. 2, IČO: 47 521 490, ktorý zanikol v dôsledku zlúčenia a právnym nástupcom navrhovateľa sa stala s.r.o. MARKLINE, so sídlom Bratislava, ul. Okružná č. 3, IČO: 47 521 490.

Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli dňa 13.2.2014 na diaľku prostredníctvom internetovej komunikácie rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb.

Podľa čl. IV. bodu 1 tejto rámcovej zmluvy sa klient zaviazal zaplatiť veriteľovi poplatok spojený so spracovaním poskytnutím úveru, ktorého výška je určená individuálne v závislosti od výšky úveru, doby splatnosti úveru a je uvedená na internetovej stránke veriteľa a oznámená spotrebiteľovi pred vyplnením žiadosti o poskytnutie úveru na užívateľskom účte klienta a pred uzatvorením zmluvy.

Podľa čl. IV bodu 5 v prípade omeškania klienta so splátkami úveru je klient povinný zaplatiť veriteľovi skutočne vynaložené náklady spojené s ich vymáhaním. Konkrétne sa jedná o súvisiace personálne náklady, náklady za prevádzku kancelárie, náklady za telefonické výzvy, sms, emailové správy, písomné výzvy ako aj ďalšie náklady vynaložené veriteľom z dôvodu omeškania klienta.

Tieto náklady sú vyrátane nasledovne:

Spracovanie a urgencie pri omeškaní s úhradou úveru vrátane vypracovania prvej upomienky - celkové náklady 15 Eur.

Spracovanie a urgencie pri omeškaní s úhradou úveru vrátane vypracovania druhej upomienky - celkové náklady vo výške 10 Eur, to isté je uvedené aj pri vypracovaní tretej upomienky.

Spracovanie a urgencie pri omeškaní s úhradou úveru vrátane vypracovania 4 upomienky - celkové náklady vo výške 30 Eur.

Právny predchodca navrhovateľa a odporca zároveň v ten istý deň uzavreli aj zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa zákona č.129/2010 Z.z., zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a Občianskeho zákonníka. Právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi bezúročný úver 90 Eur prevodom z účtu v jeho banke na bankový účet odporcu. Odporca sa zaviazal vrátiť úver s príslušenstvom vo výške 111,- Eur do 2.3.2014. V ďalej časti sa uvádza, že celkové náklady spotrebiteľa sú tvorené poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 21,- Eur.

V danom prípade právny vzťah medzi účastníkmi súd posúdil podľa Občianskeho zákonníka, konkrétne § 657 a nasl. o pôžičke.

Podľa § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 OZ pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je pre tento prípad neaplikovateľný s poukazom na § 1 ods. 3 písm. f). Podľa citovaného ustanovenia totiž „spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého výška je menej ako 100 eur...“ V danom prípade bol úver dohodnutý vo výške 90,- eur.

Ako vyplýva z ustanovenia § 657 a 658 ods. 1 OZ pôžička je buď bezodplatná alebo odplatná, avšak odplata je možná len vo forme úrokov (§ 658 ods. 1 OZ). V spornej zmluve sa však výslovne uvádza, že úver (správne pôžička) je bezúročný. Právny predchodca navrhovateľa a odporca si teda nedohodli

úroky a inú formu odplaty zákon neumožňuje. Dohoda o poplatku za poskytnutie pôžičky je preto absolútne neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ. Z absolútne neplatného právneho úkonu nemôžu dotknutému účastníkovi právneho úkonu vzniknúť žiadne práva či povinnosti, keďže takýto úkon je neplatný od začiatku (ex tunc).

V zmysle § 41 OZ sa uvedený dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu a to spomínaný poplatok a preto neplatnou je len táto časť právneho úkonu, keďže z jeho obsahu vyplýva, že túto časť možno oddeliť od ostatného obsahu zmluvy.

Navrhovateľ podľa názoru súdu preukázal platné uzavretie zmluvy o pôžičke a naplnenie všetkých podstatných náležitostí predmetnej zmluvy t.j. reálne poskytnutie peňažných prostriedkov odporcovi ako dlžníkovi, dočasnosť zmluvného vzťahu ako aj povinnosť odporcu vrátiť peniaze. Keďže navrhovateľ preukázal splnenie svojho zmluvného záväzku zo zmluvy o pôžičke a jeho predchodca reálne poskytol odporcovi peňažné prostriedky vo výške 90 Eur ako to vyplýva aj z výpisu z jeho účtu (č.l. 13), pričom odporcovi vznikla povinnosť právnomu predchodcovi navrhovateľa vrátiť požičanú sumu do 2.3.2014 a odporca túto svoju povinnosť ani čiastočne nesplnil, bolo právne dôvodné žalobe o zaplatenie istiny t.j. o zaplatenie sumy 90 Eur vyhovieť.

Navrhovateľ si uplatnil aj náhradu nákladov v súvislosti s výzvami odporcovi na úhradu jeho dlhu a to vo výške 65 Eur. Podľa rámcovej zmluvy má ísť o skutočne vynaložené náklady. Výzvy boli zasielané mailom. Navrhovateľ však súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, že by v súvislosti so zasielaním týchto výziev vznikli nejaké finančné náklady.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Žalobca na jednej strane uvádza skutočne vynaložené náklady a na druhej strane ich stanovil paušálne v neprimeranej výške. Táto zmluvná podmienka je teda výrazne v neprospech spotrebiteľa (žalovanej) a nepochybne nebola individuálne vyjednaná, keďže žalovaná nemohla ovplyvniť obsah rámcovej zmluvy.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že zmluvu v časti týkajúcej sa vyčíslenia tzv. skutočných nákladov podľa druhu upomienky je potrebné považovať za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi a zároveň je možné vyhodnotiť ju ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 OZ.

Z vyššie uvedených dôvodov preto súd žalobu v časti prevyšujúcej istinu vo výške 90,- eur (t.j. 86,- eur, čo predstavuje náklady s poskytnutím úveru a náklady v súvislosti s výzvami odporcovi) ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V danom prípade žalovaná sa dostala do omeškania uplynutím dohodnutej doby splatnosti t.j. od 3.3.2014. V tom čase úroky z omeškania predstavovali 5,25 % p.a. a preto súd priznal úroky z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Z prisúdenej istiny súd priznal aj úroky z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Vzhľadom na nepatrný úspech navrhovateľa súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.